

طراحی معماری مرکز طب سنتی با رویکرد ارتقا نشاط فردی

فاطمه دلشاد^{1*}

1- دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی معماری، fatimahdelshad13@gmail.com

:

چکیده

امروزه یکی از بارزترین نیازهای معماری در سطح کلان و اجتماع های بزرگ، نیاز به فضاهای سبز و فضاهای درمانی است. از آنجا که سلامت افراد و نشاط فردی و اجتماعی جامعه بسیار مهم است، محقق بر آن شد تا با جستجو و کنکاش به الگویی مناسب برسد. هر چه جامعه‌ای بزرگ‌تر باشد مانند کشورهای آسیایی و یا ایالات متحده امریکا، نیاز به سلامتی و نشاط بیشتری در معماری و محیط شهری احساس می شود و بالطبع نیاز به مراکز درمانی نیز بیش از پیش احساس می‌شود. در این مقاله به بررسی مولفه‌های نشاط و تاثیر متقابل آن بر طراحی فضاهای درمانی خصوصا مرکز سلامت طب سنتی توجه می‌شود. روش تحقیق انتخاب شده در این تحقیق، توصیفی-تحلیلی می‌باشد. فضا و محیط با نشاط و سالم باعث ارتقا سطح سلامت فرد و جامعه شده و حضور پر شور مردم را در هر زمینه ای فراهم می‌کند. از این رو انتظار می‌رود که نتیجه از این پژوهش به طراحی معماری مراکز درمانی هر چه با نشاط‌تر شود و همچنین برای افراد سالم نیز از بروز بیماری جلوگیری نماید.

واژه‌های کلیدی: معماری، نشاط فردی، مرکز سلامت، طب سنتی.

1- مقدمه

از آنجایی که امروزه بعد از مدت‌های مدیدی دوباره به طب سنتی و اثرات درمانی آن توجه شده است این گونه به نظر می‌رسد که نیازمند چنین مکان‌هایی برای ارتقا سلامت جسمی و روحی افراد جامعه و علاقمندان به این روش درمانی هستیم. طبیعتا تغییر کاربری مکان‌هایی از قبیل اداره و خانه به مرکز سلامت طب سنتی کار درستی نخواهد بود و هم علم معماری و هم علم پزشکی نیازمند مکانی خاص و متناسب با عملکرد و رویکرد خاص در یک مرکز سلامت طب سنتی هستند. در این طرح بر آن شدم تا کلیه نیازهای ضروری طب سنتی بررسی شود و در غالب یک مجموعه‌ی درمانی طب سنتی و فضاها متناسب با استانداردهای مخصوص این طب ارائه شود. طراحی و اجرای بناهای درمانی مانند درمانگاه‌ها، بیمارستان‌ها، سلامت‌کده‌ها با توجه به پراکندگی، پیچیدگی عملکرد و روابط بین آنها از درجه اهمیت زیادی برخوردار است. اجرا و به کار گیری اصول و مبانی فنی صحیح و هماهنگ شده در کشور عزیزمان ایران نه تنها موجب بهبود کیفیت طراحی و کارایی بناها خواهد شد، بلکه به افزایش عمر مفید ساختمان‌ها،